

و در روز بعد نیز یحیی با دو نفر از شاگردان خود ایستاده بود. ناگاه عیسی را دید که راه می‌رود؛ و گفت: «اینک بره خدا.» و چون آن دو شاگرد کلام او را شنیدند، از پی عیسی روانه شدند. انجیل یوحنا ۱: ۳۵-۳۷

یوحنا ی رسول در این آیات به این اشاره می‌کند که آنچه خداوند به آخرین نبی عهد قدیم، یعنی یحیی سپرده بود به درستی توسط او به انجام رسید. یحیی تعمید دهنده و وظیفه داشت که پیش از آمدن عیسی مسیح بر روی زمین، راه را برایش هموار سازد. او می‌بایست ملکوت خداوند را موعظه کرده، قوم اسرائیل را به توبه دعوت می‌کرد و آنانی را که توبه می‌کردند، به عنوان ثمره خدمات خود در زمان آمدن خداوند به او می‌سپرد.

یحیی در طول خدمات خود، با وجود همه مشکلاتی که بر سر راهش بود، بسیاری را به توبه دعوت کرد و آنها را تعمید داد و بسیاری شاگرد او شده، او را پیروی کردند. یحیی، عیسی مسیح را نیز تعمید داد و بدین طریق خدمات مسیح خداوند در لباس جسم، به صورت رسمی بر روی زمین آغاز شد. یحیی پس از آنکه عیسی مسیح خدماتش را آغاز کرد، توجه پیروان خود را به سوی او جلب کرد و از آن پس، شاگردان یحیی از مسیح پیروی کردند. یحیی بدین طریق خدمات خود را به کمال رساند و اراده خداوند را به واسطه روح مقدسی که در درونش ساکن بود به انجام رسانید.

امروز همان روحی که در یحیی ساکن بود در ما ایمان‌داران نیز ساکن است. همچنین خداوند همان وظیفه‌ای را که به یحیی و دیگر انبیا سپرده بود، به ما که به واسطه ایمانمان به مسیح فرزندان او شدیم سپرده است. خداوند ایمان‌داران را همکاران خود ساخت و در این همکاری، وظیفه بشارت انجیل را به آنها سپرد. همه ما وظیفه داریم تا با انجام اراده خداوند و بشارت خبر خوش نجات که تنها به واسطه ایمان به مسیح میسر می‌شود، غیر ایمان‌داران را با خداوند مصالحه و آشتی دهیم. یحیی تعمید دهنده، بره قربانی بی‌عیب یعنی عیسی مسیح را به دیگران نشان داد و او را به آنها معرفی کرد. خداوند از ما می‌خواهد که نه تنها چشمان خود را به عیسی مسیح بدوزیم بلکه توجه دیگران را نیز به سوی صلیب او جلب کنیم. همگی ما به خوبی می‌دانیم که عیسی مسیح وعده داده است که بازخواهدگشت و ایمان‌داران را نجات خواهد داد. بازگشت دوباره مسیح، آمدن ثانویه نیز گفته می‌شود. هر یک از ما ایمان‌داران وظیفه داریم تا با بشارت انجیل، ثمره همکاری‌مان را با خداوند، گرد آوریم و در زمان آمدن ثانویه عیسی مسیح به او

بسیاریم. در این صورت می‌توان گفت که ما نیز همچون یحیی و دیگر انبیا توانسته‌ایم خواست و اراده‌ی خداوند را بر روی زمین به انجام برسانیم.

این یکی از وظایف مهم ایمان‌داران است و باید در به انجام رساندن آن کوشا باشند. بدیهی است که همه‌ی ما تجربه‌ی بشارت را داشته‌ایم اما بارها پیش از اینکه در مورد مسیح با شخصی صحبت کنیم، عکس‌العمل او را با پیش‌داوری مورد سنجش قرار داده‌ایم. باید توجه داشته باشیم که تنها خداوند تفحص‌کننده و عارف قلب‌ها است. هرگاه در زمان بشارت انجیل دچار پیش‌داوری شدیم، باید به یاد آوریم که این کلام خداوند است که زنده و مقتدر و برنده‌تر از هر شمشیر است! وظیفه‌ی کاشتن بذر انجیل در دل‌ها به ما واگذار شده است ولی تنها خداوند قادر است این بذر را در دل شخصی برویاند. عیسای مسیح می‌گوید فرزندان من صدای مرا می‌شناسند و با شنیدنش مرا متابعت می‌کنند. خداوند با دادن کلامش به ما، صدایش را به ما سپرده است. بنابراین می‌بایست با دلیری بکوشیم تا با بشارت و موعظه‌ی کلام خداوند، صدای او را به گوش فرزندان گم‌شده‌اش برسانیم و در زمان آمدن دوباره‌ی عیسای مسیح، با دستانی پر از ثمرات روحانی به استقبال او برویم.

ای پدر آسمانی، تو را شکر می‌کنیم که ما را که لایق نبودیم به واسطه‌ی خون گرم یگانه‌ی فرزندان عیسای مسیح نجات بخشیدی. خداوند پر جلال، تو نه تنها ما را نجات دادی بلکه ما را فرزندان خود خطاب کردی. پدر، تو ما را همکاران خود ساختی و اجازه دادی تا با بشارت انجیل در نجات دیگران سهیم باشیم. خداوندا، به ما قدرت عطا کن تا فرزندان حبیب تو بر روی زمین باشیم و با اعلام کردن خبر خوش نجات، گم‌شدگان را برای جلال نامت پیدا کنیم. آمین!